

Riscos i oportunitats

Dolors Llobet

*Exconsellera de CaixaBank
representant el personal*

Ricard Ruiz

*Secretari general de CC.OO.
CaixaBank*

Ja fa 10 anys des de l'inici de la reestructuració del sector de caixes d'estalvi a partir de la publicació del reial decret 11/2010 que va comportar la seva transformació en bancs i per tant l'eliminació d'unes entitats que per la seva naturalesa i la seva funció social eren el que més s'aproximava a una banca pública.

Les caixes d'estalvi eren entitats arrelades al territori, amb un negoci lligat a l'estalvi familiar i al teixit productiu; amb uns òrgans de govern que comptaven amb la participació de treballadors, entitats socials, clientela, en algunes amb representació dels poders públics; amb una xarxa d'oficines i uns productes que evitaven l'exclusió financera i una obra social que permetia que els beneficis de l'activitat financera arribessin a donar suport a projectes socials, culturals, investigació...

Malauradament, la mala gestió en alguns casos i les polítiques marcades

L'anunci de fusió entre CaixaBank i Bankia marca una nova etapa de transformació del sector financer

pel rescat europeu han suposat l'eliminació de les caixes, la concentració bancària en poques entitats i l'increment de l'exclusió financera al nostre país.

L'anunci de fusió entre CaixaBank i Bankia marca una nova etapa de transformació del sector financer espanyol. Les raons econòmiques en relació a la rendibilitat, la transformació del model de negoci, l'aparició de competidors no bancaris i

la crisi derivada de la Covid-19 fan lògica aquesta operació. Però també hi ha riscos en relació a les plantilles, a la clientela i a l'interès general. Els accionistes majoritaris de les dues entitats, la Fundació Bancària La Caixa i el Govern de l'Estat, tenen la responsabilitat i marge d'actuació suficient per assegurar que l'operació de fusió no tingui aquests efectes negatius.

Tots els processos de fusió a CaixaBank i Bankia s'han realitzat amb acord de la representació laboral i així ha de seguir sent, sense mesures traumàtiques ni unilaterals, i mantenint bones condicions per a la plantilla. Quant a la clientela, enloc

Les fusions s'han realitzat amb acord de la representació laboral i així ha de seguir sent

no està escrit que el futur banc no pugui desenvolupar una política comercial que no exclogui les persones amb menys recursos i autònoms i petites empreses. Quant a l'interès general, el futur banc pot ser un bon instrument per vehicular recursos pels projectes que permetin la sortida de la crisi originada per la pandèmia i ha de continuar sent una entitat que estigui arrelada al territori i a la societat a través de l'activitat financera, de les seves participades i de la obra social.

Tampoc cal oblidar que una entitat solvent econòmicament és la millor garantia per recuperar els 22.000 milions del rescat de Bankia i per continuar assegurant els recursos suficients per continuar amb l'obra social que desenvolupen les fundacions.

Per això cal que tant el Govern com la Fundació La Caixa exerceixin la seva funció d'accionistes principals de manera proactiva en el consell d'administració de la futura entitat i ajudin a convertir els riscos en oportunitats.